

Grundlæggende forskelle mellem islam og kristendommen

Undervisningen kan med fordel behandle de vigtigste af forskellene på islam og kristendommen, med mindre især flere iranere ikke vil være så interesserede, fordi de har forladt islam; derfor kan spørgsmålene nu godt være relevante og kan være med til at få kristendommen til at stå klarere. Og så gælder det jo for begge religioners vedkommende at der er forskellige opfattelse af islam blandt muslimer, og af kristendommen blandt kristne. Så dette kan kun blive en meget grov generalisering.

Gudsforståelse

I islam skildres Gud som den meget ophøjede, fjerne og almægtige Gud, som mennesket underkaster sig. Mennesket skal være lydigt mod Gud og holde Guds bud. Selv om islam også understreger Guds barmhjertighed, er der hos mange muslimer en frygt for ikke at have gjort det rette og ikke at have gjort nok. Alle mennesker skal stå til regnskab for deres gerninger på dommens dag. På mange måder minder gudsforståelsen om forståelsen i det Gamle Testamente. I kristendommen er Gud ikke den fjerne, men den nære. Han er den hellige i hvem vi lever. Jesus kalder Gud far, og de kristne er Guds børn. Både kristne og muslimer er monoteister, og forholder sig dermed til den ene Gud, men tror ikke det samme om Gud.

Treenighed

Blandt muslimer er der en udbredt opfattelse af at kristne er polyteister. Ifølge disse muslimer består den kristne treenighed af Gud, Jesus og Maria, en tro der er blasfemisk. Muslimer derimod fastholder en monoteistisk tro på Gud, og at Jesus og Maria kun er mennesker. For kristne er treenigheden en afgørende del af troen. Vi tror at Gud inkarnerede sig i Jesus og at Helligånden er den tredje person i treenigheden. Gud blev menneske for at dele ord, liv, død og opstandelse med os. Gud blev en del af vores liv og viste på den måde sin kærlighed og sin nærhed, i modsætning til islams stærkere betoning af Guds ophøjethed og fjernhed. Gud er for kristne i os åndeligt. Helligånden transformerer livet. Helligånden er livets fornyer. Livet bliver nyt, selvom vi stadig slæber rundt på det gamle.

Jesus

Jesus ses i islam som en af profeterne og er en af de mest ærede og respekterede. Han kunne udføre undere og forkyndte helt igennem Guds vilje. Hans fjender ville skaffe ham af vejen, men det lykkedes ikke. Han døde ikke, men blev i levende live taget op til Gud pga. sin retfærdighed. NT og de kristne tager fejl! Det var en anden der blev korsfæstet i stedet. Ifølge islam vil Jesus vende tilbage til jorden. Fordi Jesus ikke døde på korset, deler islam ikke det traditionelle syn i kristendommen at Jesus var offerlammet der døde for verdens synd for at vi kunne finde tilgivelse. I islam er der ikke brug for en mellemmand mellem Gud og mennesker, ingen forsoner, frelser. Vi står selv til ansvar for vores handlinger.

Menneskesyn

Islam deler ikke forståelsen af arvesynden som udtrykker at ethvert menneske er født som syndere ved at alle mennesker uundgåeligt synder i deres relationer til Gud og andre mennesker. Samtidig fastholder kristendommen at mennesket er ansvarligt for sine valg og sine gerninger. I islam fødes hvert menneske uskyldigt, og det er kun gennem menneskets bevidste handlinger det kan synde. Ethvert menneske er ansvarligt for sit eget liv og sine egne gerninger og belønnes eller straffes derefter.

Åbenbaringssyn

Islam ser sig selv som den sande religion der ikke er blevet ændret gennem tiderne. Gud har åbenbaret sandheden gennem profeter for alle folk. Desværre har disse folk bagefter perverteret åbenbaringen. Det gælder de andre religioner, og det gælder både Det Gamle og Det Nye Testamente hvor den sande åbenbaring altså er blevet forvansket. Den sande åbenbaring findes kun i Koranen, i en bog, som Gud har skrevet, og hvor der ikke er ændret et bogstav i 1400 år. Retningslinjer for hvordan man skal leve, findes også i Muhammads liv og gerninger. Modsat finder kristne Guds åbenbaring i Kristus. Man kan sige at i

islam åbenbarer Gud sin vilje, mens Gud åbenbarer sig selv i kristendommen. Vi læser Det Gamle Testamente ud fra Jesu forkyndelse og liv. Kristne ser islam som verdens største frafald fra kristendommen, idet Mellemøsten og Nordafrika mm. i høj grad var kristne områder før islamiseringen.

Lov og nåde

For muslimer, der bliver tiltrukket af kristendommen, er det i høj grad kristendommens forkyndelse af Guds kærlighed, Guds nåde og Guds nærhed der trækker. Gud er som en far og som en ven. Gud lever med i vores liv. Vi lever af Guds kærlighed. Gud møder os for Jesu Kristi skyld med nåde og tilgivelse så det ikke går os som fortjent. I islam er mennesket selv ansvarligt for sit liv og sine handlinger og dømmes derefter.

Kultur

Islam bærer overalt i verden præg af sin arabiske oprindelse. Det hænger sammen med at Guds vilje blev åbenbart i det arabiske sprog og i arabisk kultur, og derfor har islam et mere statisk kultursyn. Koranen læres udenad på arabisk, der kaldes til bøn på arabisk og mange, ikke mindst kvinder, bærer beklædning der er arabisk inspireret. Den arabiske kultur er indoptaget som en del af religionen. Derfor kan man ofte kende muslimer i gadebilledet. Kristendommen er stik modsat. Den er blevet kaldt en oversættelsesreligion (Lamin Sanneh) fordi den kan oversættes til alle sprog og alle kulturer og derfor ikke har et kulturelt og sprogligt helhedspræg. Kristendommen tager farve af den lokale kultur, fremtræder meget forskelligt og teologien kan kontekstualiseres.

Rent og urent

I lighed med jødedommen, deler man i islam mellem hvad der er rent (halal), og hvad der er urent og forbudt (haram). Denne opdeling findes ikke i kristendommen hvor Gud har erklæret alt for rent. Når kristne indtager, hvad der i islam er urent og ikke overholder muslimske renhedsforskrifter, vil muslimerne betragte dem som urene. Det skaber problemer på fx asylcentre hvor der både er kristne og muslimer. I islam lægges der megen vægt på ydre praksisformer, mens kristendommen mere betoner det indre liv og overholdelsen af det dobbelte kærlighedsbud.

Politik og samfund

I islam er religion, politik og samfund vævet sammen. Den grundlæggende opfattelse er at det er Gud der regerer, og at samfundet derfor skal styres efter Guds lov, shari'a. Derfor er demokratiske statsformer en udfordring. Det er ikke folket der skal regere, men Gud. Moderate muslimer kan dog godt tilslutte sig demokratiet, men det er en udfordring. I islamiske stater er shari'a grundlaget for lovgivningen så stat og samfund kan regeres efter Guds vilje. I moderate muslimske lande er shari'a normalt *inspiration* til lovgivningen. I kristendommen overlades samfundsstyringen til folket og fornuften. På luthersk baggrund fremmer Gud sit rige gennem to styreformers. Dels det åndelige regimente, som drejer sig om evangeliet og den åndelige frelse, og dels det verdslige, hvor den verdslige øvrighed styrer, dog under ansvar over for Gud. Derved kan den verdslige øvrighed med magt sørge for at samfundet regeres til fælles gavn, og det enkelte menneske kan udvise næstekærlighed og omsorg for det enkelte menneske.

Mogens Kjær